

fængslet og tillige — hvad man ikke har gjort i noget andet Land, hvor man har afflattet Gjæltfængslet — opretholder Underpant i Løsøre, det turde være vanskeligt at sige. — Jeg hører derfor naturligvis ganske bestemt til det Flertal, der mener, at Lovforslagets § 149 bør opretholdes, men jeg mener tillige med et andet Medlem af Udvalget, at det er en meget uheldig Undtagelse, som man har opstillet, naar man i Stykket Lit. b. har sagt, at det skulde være tilladt den, der fortrækker Udveeren af Haandværk, Jordbrug eller Fiskeri med Penge eller Fornødenhedsvarer til hans Bedrift, samt idig hermed at betinge sig Underpant for sin Fordring i de Redskaber, hvormed Bedriften udføres, samt i det øvrige til dens Udøvelse hørende Inventarium. For det Første vide vi jo nemlig ikke, hvad der egentlig sigtes til med denne Undtagelse. Tænker man paa, hvad der jo dog utvivlsomt nærmest har været tænkt paa, simple Fiskere eller Haandværkere, der drive deres Haandværk haandværksmæssig, maa det indrømmes, at disses Redskaber i Reglen ville være af saa ringe Værdi, at der ikke kan optages noget stort Laan paa dem. Tænker man sig derimod, at Bestemmelsen ogsaa skulde gjælde egentlige Fabrikanter, ja, da fremkommer jo i høi Grad en lignende Betænkelighed som den, der gjøres gjældende imod Underpant i Løsøre i Almindelighed, netop naar man er af den Mening, at det overfor Handlende ikke bør tillades at stifte et saadant Underpant, og at det fortrinnsvis er skadeligt, at det er disse tilladt; thi Fabrikanter maa jo dog i mange Maader stilles lige med Handlende. Men hvad jeg i Særdeleshed finder uheldigt, er den Tvivl, som ganske vist i mange Tilfælde vil kunne opstaa om, hvor vidt denne Undtagelse vil kunne strække sig. For det Første vil der som sagt allerede opstaa Tvivl med Hensyn til, hvilke Personer der vil kunne gaa ind derunder, om det enten blot er Haandværkere, eller det ogsaa er Fabrikanter; men særlig uheldig er efter min Formening den Tvivl, der maa kunne opstaa om, hvilke Gjenstande der kunne indbefattes under Pantsetningen. For det Første kan det jo være meget tvivlsomt, hvad der skal indbefattes under Ordet „Redskaber“, men i Særdeleshed

er Ordet „Inventarium“ et saadant Begreb, at det vistnok kan være meget vanskeligt at afgjøre, hvad der skal indbefattes derunder i alle de forskjellige Haandværksgrene, som der kan blive Spørgsmaal om. Men det maa dog siges, at det er meget uheldigt ved en Bestemmelse af den Natur, naar man ikke veed, hvilke Gjenstande, der kunne være indbefattede under Lovbestemmelsen, og hvilke ikke. For det Første frembringer det jo en stor Grad af Usikkerhed i selve Rettsforholdet, naar man maa være i Tvivl om, hvorvidt Ens Pant strækker sig; men det vil ogsaa være til stor Skade for de paagjældende Personer selv med Hensyn til deres almindelige Kredit, naar der hos Andre hersker en saadan Uvidenhed om, i hvilken Grad de ere istand til at pantsætte deres Eiendele og paa den Maade unddrage dem fra de andre Kreditorer. Naturligvis har jo Grunden til, at man har foreslaaet en saadan Undtagelse, været den, — det antager jeg i det Mindste —, at man har ment, at det var billigt paa en saadan Maade at skaffe de Ubemidlede en Udgang til at sætte sig i Bet; men jeg skulde mene, at man netop i den Henseende har Grund til at være ikke ganske lidet varsom. Jeg tror virkelig, at man gjør de Ubemidlede en overmaade ringe Tjeneste, naar man giver dem Leilighed til at nedsætte sig uden det aldeles nødvendige Grundlag for et selvstændigt Etablisement, og det mener jeg, at den Mand virkelig mangler, som i det Dieblit, han beaynder en Virksomhed, ikke en Gang har saa Meget, at han kan købe sig de nødvendige Redskaber, ja ikke en Gang har den personlige Kredit, som er tilstrækkelig til, at han kan faae disse Gjenstande paa Kredit, uden at han er nødt at stride til et saadant, hans Kredit i Fremtiden odelæggende Middel som det, at pantsætte sit Løsøre, thi det er jo allerede nu i Virkeligheden anset som et Krediten odelæggende Middel. Dersom man maatte vilde mene, at Billighed dog skulde tale for, at den Mand, som har forsvaret En med Penge til Redskaber eller deslige, skulde have en Fortrinnsret til Dækning i disse Gjenstande, hvortil hans Penge ere blevne anvendte, saa beror det jo vistnok paa en Misforstaaelse. Sa, det kunde være rigtigt, hvis hans Panteret indskrænktes